षेण भोगं राज्यासनादिकं यत्सर्व्वं तद्दातव्यमिति तस्मादत्रिद्य-
मानं सर्व्वं अर्ज्जयित्वापि देयमिति चेत्। मैवम्। चोदकप्राप्तं
दानमुद्दिश्य सर्व्वत्वविधानात् सर्व्वशब्दः प्रसिद्धवाचित्वाद्दीय-
मानविषयः। तस्माद्यदस्ति तदेव देयम्। तत्रैवान्यच्चिन्तितम्।

धर्म्मार्थं सेवकः शूद्रो देयो नो वा स दासवत्।
देयोऽस्वत्वात् पराधीनत्वाभावान्न च दीयते॥

यस्तु शूद्रो विहितं स्वधर्म्ममेव गन्तुं सेवते। सोऽपि स्व-
मध्यपातित्वाद्गर्भदासवद्देय इति चेत्। मैवम्। जीविताद्यदा-
नेन तस्मिन्त्सेवके स्वत्वाभावात् स्वेच्छाचारित्वेन परस्वत्वापा-
दनासम्भवाच्च न देयः। तत्रैवान्यच्चिन्तितम्।

भूतं भावि च देयं स्यात् कालेऽवस्थितमेव वा।
आद्यः सर्व्वश्रुतेरन्त्योऽसम्भवाधन्ययोस्तथा॥

विश्वजिन्मया कर्त्तव्य इत्यध्यवसायादूर्द्ध्वं दक्षिणाकालात्
पूर्व्वं यत् स्वेन भोग्यं स्वं चितं यद्भूतम्, यच्च दक्षिणाकाला-
दूर्द्ध्वं भविष्यत्येवेति निश्चितं तद्भावि, तदुभयमपि सर्व्वपदार्थ-
त्वाद्दातव्यमिति चेत्। मैवम्। भूतस्य विनाशसम्भवात् भावि-
नस्तदानीमप्राप्तत्वात् अविद्यमानस्य दानायोगाच्च दक्षिणा-
कालेऽवस्थितमेव सर्व्वं देयम्। तत्रैवान्यच्चिन्तितम्।

दक्षिणाक्रतुभुक्त्यर्थं त्रयं देयमुतेष्टये।
शिष्ट्वाथवा दक्षिणार्थमेवाद्यः सर्व्वशब्दतः॥
क्रतुशेषस्तदाबाध्यः प्रधानत्वादबाधनात्।
मध्योन्त्यो दक्षिणार्थस्यानुवादात् सर्व्वतोविधेः॥